

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közgazdasági hetilap. — A Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Egész évre	10.—
Fél évre	5.—
Negyed évre	2.50
Egyes szám ára 20 fill.	

Felolós szerkesztő:

Dr. CZIGLEN JAKAB

Minden a lap szellemi részét illető közlemény a „Salgótarján és Vidéke” szerkesztőséghez, az előfizetéseket és hirdetések Mohar Endre polgári lakalai tanárhoz vagy a Boros nyomdába intézendők.

Uj otthon.

A „Polgári Kör” folyó hó 14-én este a Hungaria szálló első emeleti új helyiségeibe vonul be.

Uj otthona, bár nem nagyon tágas, de eléggé otthonias és kényelmes lesz. Van két szép utcai terme, melyek közül az egyik olvasó, a másik játszószoba és van egy udvari szobája, amely társalgónak lesz berendezve.

Jellemző a salgótarjáni lakás viszonyokra, hogy egy társadalmi kör, csak évek multával képes falai között megfelelő otthont találni.

Szomorú de való, hogy Salgótarján polgársága ez idél nem érezte szükségét egy társadalmi központ magalakításának. Közéletünk minden legesekélyebb megnyilvánulásában éreztük ennek hátrányos voltát. Éreztük a község házán épenúgy mint a hogy éreztük társadalmi magán érintkezéseinkben.

Sehol egyöntetű gondolkodás, sehol egyöntetű tevékenység! A hány ember, annyiféle akarat. Nem csoda aztán, hogy az ilyen zűlött viszonyok, amint azt a történelem megszámlálhatatlan példája igazolja, itt is egyeduralomra vezettek.

Sok sok keserű leckére volt szükség polgárságunknak, amíg végre valahára tudatára ébredt annak, — hogy ez így tovább nem mehet. Hogy így nem

csak a község, de a községgel együtt ők is a pusztulásnak néznek elébe. Salgótarjánnak nincs történelmi multja, mai fejlődését nem ennek — de nem is polgári ellemességének köszönheti. —

A közsén az, ami Salgótarjánt hirtelen, amerikai módon kiemelte a homályból és ha polgárai ideje korán észre nem térnek, a közsén lett volna ismét az, a mely salgótarjánt ismét oda löki az ösmeretlenségbe.

Valódi szerencse tehát, hogy polgárai bár elég későn, de még mindig ideje korán felismerték s első társadalmi megmozdulásukkal a „Polgári Kör”-nek életet adtak.

Nagy dolog volt ez akkor itt! Egy veszni induló, meddőnek hitt társadalom, akinél még a benfentesek sem tételeztek fel csak legcsekélyebb önálló akaratot sem, — megmozdult.

Igaz ugyan, hogy a csecsemő, mely ennek a hirtelen felbuzdulásnak eredménye lett, annak a várakozásnak amelyet megteremtői hozzáfűztek, eddig teljesen meg nem felelt, de meg sem felelhetett. Hiszen nem is nőhetett. Már csenevészedett, már járt, már kezdett önállóan gondolkodni és szülői még mindég a bölcsőbe kényszerítették. Szegények voltak, ágyra nem telt. Most aztán segített egy véletlen. Egy derék polgártársunk volt az, aki felismerve a helyzetet, módot nyújtott arra, hogy a nagyra hivatott csecsemőnek ágyat és új otthont adhatunk. Ott

aztán nőhet és fejlődhet. Ott társadalmi hivatásának és belé helyezett reményeinknek megfelelően a csak rajtunk polgárokon múlik, ha szép reményeinkben csalódunk.

Községünk, de első sorban saját magunk iránti elégedhetetlen kötelessége legyen tehát minden polgárnak — legyen az bármily állásban — a „Polgári Kör” támogatása. Most már elesett az a kifogás, hogy nincsen helyiség. Most már van helyiségünk elég kényelmes és elég jó arra, hogy ott naponta egy pár órára összejöhesünk. Megtalálhatja mindenki a maga szórakozását.

Lehet, hogy eleinte feszélyezve leszünk, hiszen mi salgótarjániak jóformán nem is ösmerjük egymást. De ez csak kezdetben lesz így, a gyakori érintkezés egymáshoz szoktat. Megtanuljuk egymást ösmerni, becsülni. Kifejlődik bennünk a közös érzés, a közös akarat, a közvélemény.

S ha ez meg lesz, akkor Salgótarján nem csak társadalmilag de gazdaságilag is szép fejlődésnek néz elébe.

Salgótarjánra, mint új kerületi körpontra nagy feladatok várnak. Egy egész kerület szellemi és gyakorlati vezetése. Hogyan tudnánk mi annak megfelelni, ha még magunkat sem ösmerjük. Nagy érdekünk tehát az, hogy egy ilyen kört, amely nekünk módot nyújt erre, minden erőnkkel támogassunk.

A „Polgári Kör” soha személyes politikát nem üzött s a jövőben sem fog.

TÁRCZA.

Zsenti a bakon.

Rosta Menyhért plébános úr fölvette a porköpnöyegét, megtörölte kezével a bujasza helyét és beült a kis sárga féderes kocsiába, aztán várt, a míg az öreg Józsi bent a konyhában megissza az oszonnakávéját. Ez minden délután kijárt neki, benne volt a konvenciójában.

Ma azonban soká tartott a kávézás, mert az öreg Józsi és a ténsasszony, már mint a gazdasszony között nézeteltérés támadt. A plébános ur egy ideig csak tűrt, de mikor a lovak, a mélyek már félórája be voltak fogva, nyugtalankodni kezdtek, s a kiabérés, a ki eddig a fejeket tartotta, nem bír velük, nagy alázatossággal vissza sompolygott a konyhába. Ez ritka elhatározás volt, mert tudta, hogy a két vitaközös közül mind egyik hatalmasabb nálánál, s hamar letorkolják. Nem is mert azzal előállni, hogy menjünk már, hanem szép csendesen megkérdezte.

— Hát meggyeztek — e már Klárka? Klárka beszerencsoltta a homlokát:

— Lehet is ezzel a vénbolonddal beszélni!

— Hm, hm. Baj, baj — dűnyögött a plébános, minthogy helyeselni nem mert. Nagyobb ur ez a szolgabírónál is. — Éu tudom, hogy a szolgabíró nem kávézik minden délután.

— Nem ám, ifjasszony — kiáltott furlyavékony hangján az öreg Józsi — de nem is hívják Kiss-nek, két s-sel, hanem csak Moskovitznak. De hát ezt az ifjasszony nem érti. Gyerünk.

Rosta Menyus plébános ur nagyot sóhajtott s beledlt a kocsiába. Minden nagyobb szerencsétlenség nélkül el lehetett indulni. Az öreg Józsi azonban előbb szintén fölvette a porköpnöyegét, a főtisztelendő ur új porköpnöyegének egykori elődjét és szigorú kérdéssel fordult hátra:

— A főtisztelendő ur elfelejtett valamit.

A pap észbekapott. Ez is benne van a konvencióban: az utraváló ötösszivar. Máskor csak rövid szivar járt a kávé után, utra azonban ötös dukált.

Még Klárka — negyvenesztendő, kóvárkés fehér személy bucazott:

— Aztán Józsi bácsi jól vigyázzanak egymással! Éjjelre itthon legyenek. Addig nem is fekszem le.

Az öreg Józsi bólogetott és neki fohász-kodott:

— Gyű Marcsa menjünk.

II.

Tizenegykor vége volt a vacsorának. — Menyus pap fölállt megtörölte aranyának nevezett száját és felköszöntötte a házigárdát.

Uram, uram, Kóváry Lajos uram, szólok az urnak! (Ezt a boldogult Tóth Béla írta így: nem az urhoz, hanem az urnak!) Kelleme kötelességet teljesíteni jött egybe ez a díszes vendégkoszorú, a mely a te tisztelőidet és barátait olyan harmonikusan egyesíti. Tisztelt barátom! Nekem jutott szerencse, hogy a díszes vendégkoszorú érzelmeit tolmácsoljam. Tisztelt Barátom! én nem vagyok a szónak mestere, (zajos ellentmondások). Nem is kísérlem meg érdemeidet méltatni, Kóváry Lajos a névnapját ünneplő házigarda szerényen meghajol) mégis ki kell emelnem, hogy ez a mai nap nem csak névnap, hanem tisztelőid jubileum is. (Éljenzés minden oldalról). Tíz esztendeje menti meg a te orvosságod Közép Kálla és vidéke betegelt az életnek

A beszéd többi része az éljenzésbe fuladt, a melynek közepén a plébános és a gyógyszerész érzékenyen aszorogtatják egymás kezét.

Ebben a bensőséggel teljes pillanatban állott meg az ajtóban az öreg Józsi porköpnöyegben, egyik kesében az ostar és a kalapja, a másikban a délutáni ötös szivar folytatása. Alázattal szólott:

Nincs tehát oka senkinek arra, hogy tőle visszavonuljon. Programja tiszta: községünk és polgárságának gazdasági és társadalmi fejlődése. Akarja és óhajtja, hogy Salgótarján mint új kertületi központ ne csak hivatalból legyen az, hanem igenis vezessen társadalmilag is.

Akarja és óhajtja, hogy úgy maga Salgótarján, mint a hozzá csatolt vidék, itt a mai kor igényeinek megfelelő kellemes otthont találjon s ezáltal nem csak az idegen forgalmat, de a megtelepedési vágyat is növelessze.

Egyszóval senkinek sem lehet kifogása a visszavonulásra. Különösen most, amikor tagjainak már kellemes otthont is tud adni.

Változás lapunk kiadásában.

Lapunk a Salgótarján és Vidéke, mai naptól fogva nyomdát cserélt. Mai naptól fogva a Boros-féle nyomdában lesz nyomatva.

Hogy e változás a lap szellemi részét nem érinti, magától értetődik, csak a lap külső kiállításában és expedíciójában lesz változás, mely csak a lap előnyére válik. Törekvésünk oda irányul, hogy lapunk olvasóinak minél jobbat, tökélesebbet nyújtsunk, remélve azt, hogy ezáltal lapunk iránt az érdeklődést felkeltjük és a közönség látva szándékunkat és célunkat, minket törekvésünkben támogatni fog. Nem anyagi érdekekért küzdünk, Salgótarján és vidékének közgazdasági, anyagi és szellemi fellendülése az a magasabb cél, melyet zászlónkra irtunk, ez lapunk célja, az lesz a mi fáradságunk díjja. Hogy ezt elérhesük, e közönség részéről úgy anyagi, mint szellemi pártolásra van szükségünk. Meg akarjuk törni az itt uralkodó nembánomságot, nemtörődömséget, azt a közönyt, mely minden téren különösen a közügyek terén itt eddig uralkodott, fel akarjuk ébreszteni polgárságunkat, eddigi lethargiájától. Ne bizzuk jólétünket, boldogulásunkat egészen másra, munkára fel. Eddig sajnos, azt tapasztaltuk, hogy polgárságunk mindennel inkább törődött, mint közegészsége ügyeivel, elvégezte azt egy pár ember, hogyan — mutatja a kivívott siker. Összetartás itt sohasem volt, sőt huza-vona minden téren,

amit jónak talált az egyik, azért sem mondja a másik, s így perzeze mindenen csak kullogunk s nem haladunk. Míg más községek, melyek nincsennek is oly szerencsés körülmények közt, mint mi, nincs bányászatuk, nincs gyáriparkuk, a legnagyobb sikereket fel tudják mutatni, addig mi csak mindenben a kezdet stadiumában vagyunk. Hogy csak jellemzésül felemlítsük, eddig olyan kicsi volt az összetartás a polgárság közt, hogy még kaszinók sem volt, összejáró közügyeinket megbeszélhetük volna (a bányászati és acélgyári kaszinókat, mint speciális érdekeket szolgáltatókat ide nem számíthatjuk.)

De kezd nálunk is hajnalodni, enged a sötétség, belátásra jut a polgárság, hogy csak úgy boldogul, ha saját közügyeivel önmaga is törődik.

Ezen új reménnyel köszöntjük a Polgári Kört új otthonában, remélve azt, hogy ez lesz ama összekötő káposzta, mely polgárságunkat összetartja s ezen összetartás hozza meg majd Salgótarján szebb jövőjét, boldogulását. Ezen reményben indul meg lapunk új formájában, hogy minket is e célunk elérésében támogatni fognak.

Ember segíts magadon s megsegít az Isten.

Hírek.

— Folyó hó 7-én a salgótarjáni acélgyári tisztis kaszinóban egy igen kedélyes estélyt rendeztek a kaszinó tagjai. Az acélgyári zenekar Ursutz József vezetése mellett és az újonnan kinevezett salgói tanító — Materinyi úr — valóságos művelzetben részesítették a kevés számú műértő közönséget. A hangverseny után tánc volt reggeli 4 óráig. Jellemző a mai fiatalságra az alábbi vers, a melyet ezen alkalomra egy úri hölgy irt és nekünk beküldött. — Ime:

A JUTALOM.

*Megszűnt a járvány, pihen a kaszás kicsit!
Most már lehet mulatni, rendezzünk egy murit.
Ezt gondolja a gyári ifjúság magában
S társaságot hív össze a nagy szállóban.*

*Bor, sör, elég vagyon a gyári pincében,
'S egyébre gondolni? nincsen az eszében.
Hogy rendezéshez egy kis jó kedély is kéne?
Hja, szegény ifjúságnak nem jó az eszébe.*

*A láncokban ülnek sorban számunk tizen hét
'S nézik ki karjaink ifjú jó kedélyt.
A hátsó embelek is láncra perdelnek,
Hogy megmentésük jó hírüvöl, az helyiállás.*

*Akad a gyári ifjúság között is egy — pár,
Ki fáradságot nem sajnálva, kis láncot jót.
De a hálóknak még is lőn fényes jutalma
Mert egy úr, hét pohár LIMONADÉT hozata.*

*Hogy ne ültek legyen székfűjük hiába
Nekik, mint fáradságuk díját fel iszálva.
Hogy milyen eredményt ér el az új mérnök úr?
Nem tudom? nem fog-e majd elszakadni a fűr?
CITRUM.*

A Polgári Kör új otthonának felavatása. Mint már előző számban közöltük, a Polgári Kör folyó hó 15-től új helyiségbe költözik. E célból bérbe vette a Kör a Hungária emeletén lévő három utcai szobát. E helyiségek ünnepélyes megnyitása folyó hó 14-én szombaton este 8 órakor lesz. Remélhető ezen ünnepélyes alkalomból úgy a kör tagjai, mint vendégek, kiket a kör szívesen lát, minél számosabban fognak megjelenni. Mint értesülünk a kör elnöksége ez alkalomból is igen helyesen, sémli különös ünnepélyes programot, pláne bankettet, nem rendez. Az ünnepi megnyitó beszédet a kör elnöke tartja. Örömmel közöljük e hír, hogy a Polgári Kör végre otthont kap s így remélhető végre meglesz az, aminek hiányát mindehki olyan régen érzti, meglesz az annyira óhajtott kasinó.

Jótekonyság. Itt a tél, dermesztő hideg van, úgy elnézem azokat a szegény iskolába járó didergő gyermekeket, kiknek nem csak hogy téli kabátjuk, de még ór ruhájuk, cipőjük sincsen. A József Asztaltársaság, ki feladatán tölte ki a szegény s árva iskolás gyermekek felruházását, mástör már ilyenkor kiosztotta a gyermekek közt a téli ruhát. A járvány okozta azt, hogy ez idén az eddig még meg nem történt, de reméljük, hogy a szegény gyermekek mielőbb megkapják ez idén is meleg ruhájukat. Kétszer ad ki gyorsan ad. Támogassuk a József asztaltársaságot.

Járvány. Arról, hogy itt nálunk a járvány végkép megszűnt, most sem írhatunk, mert egyes vörheny esetek mindíg előfordulnak. De hála Isten a veszedelem elmúlt. Az iskolák már mind megnyitak, utolsó volt a polgári fiúiskola, hol hétfőn kezdődött a ta-

— Plébános urnak jelentem alásan a Klárka azt mondta, hogy éjféltre otthon legyünk.

A plébános előkapja az óráját és rémülten látja, hogy már tizenegy elmúlt. Ijedten akar a kabátja után szaladni, de a gyógyszerész házigazda válaszol helyette:

— Ugyan Józsi bácsi, igyék kend inkább egy pohár bort.

Azzal odanyújtott neki egy félliteres poharat. Az öreg Józsi azonban meghajtottta magát:

— Köszönöm már ittam.
— Nem tesz az semmit. Elfér még ez a kicsi.

— Bocsánat nem tehetem — mondta önérzettel — egy kutyakeszi Kiss állva nem iszik. En magyar nemes vagyok.

III.

Reggel öt felé a cigány bevonult a folyosóról a szobába. A mámoros társaság csokolódzott a füstös legényekkel és úri stílit csináltak. Kutyakeszi Kiss Józsi bácsi indítványára a földön helyezkedtek el.

— Minek ilyenkor asztal? A földről legalább nem eshetik le a pohár.

Körbe ültek: egy úr, egy cigány, egy úr, egy cigány.

A plébános urnak most jutott eszébe, hogy nem íhatik, mert éjféli már elmúlt.

— Ugyan igyék — mondta az öreg Józsi — hiszen itt csak urak és cigányok vannak. Az urak úgy is urak, a cigányt meg leryiratjuk, ha locsog.

És a plébános urivott. Kutyakeszi Kiss azonban szundikálni kezdett. Részeg volt és az urak nagyon sokat nevettek rajta. Éjféli után mindenkit letegezett és megkérdezte:

— Mi volt az apád, rongyos? Siflisütő mi? Vagy pálinkászidó?

Nevettek rajta, de most már kellemetlen kezdett lenni a horkolás. Menyus pap meglökte:

— Józsi bácsi menjünk haza, misézni kell.

— Bizza csak rám. Majd megvigasztalom én az öreg Kerekesnél, úgy se jön ma más a minére.

— De a Klárka mit szól?

— Azt is bizza rám. Én nem félek ám tőle, mint maga. Engem is szeret egy a Klári, mint magát, mégis tudok a nyelvének parancsolni.

Menyus pap kezdte magát rosszul érezni. Szerencsésére Józsi bácsi kezdett mélyan aludni, bele lehetett fektetni a sárga féderes kocsi hátulra ülésébe. A plébános pedig fölült a bakra, rágyújtott egy ötos szivarra és miközben a cigány elkezdte húzni a Rákócst rászólt:

— Gyí Marci, menjünk.

Bent a kocsi belsejében kutyakeszi Kiss mélyen horkolt. Menyus pap pedig gondolkodni kezdett. Mire hazaért Terenyére, elhatározta, hogy eszentul nem szereti a szentrit, és az öreg Józsi holnap, ha kifőszandik, elbocsátja fölmondás nélkül.

IV.

Másnap délután Rosti Menyus bűvölés ur átment az istállóba s azt mondta az öreg Józsinak:

— Józsi bácsi, majd én segítlek befogni. Menjünk ki, megnezdük a Rákócst.

Az öregnek egy kicsit meg szorult a szeme a mámorról és csak ennyit mondott:

— Jól van, csak a kávémat innom lehet.

Bement és követelődzött a Rákócst. Mikor aztán megkapta, kezdte ráézni:

— Ott volt a Rákócst, de én nem iszom, iszom te, mintamint, hogy én nem iszom, hanem nekem a pereputtya. Mert én kutyakeszi Kiss vagyok.

A plébános ur ezalatt befogta a Rákócst a kabátjával és fölült a kis barnastokcra. Ha várt, amíg kutyakeszi Kiss megitta a kávéját.

Irta: Pogány Béla.

nítás, reméljük azt, hogy a tanítás már zavartalanul folyjon, fog-e nem-leaz ismét újabb baj, újabb iskolabezárás. Reméljük azt, hogy a kéthavi mulasztást tanterünk igyekezete a tanulók szorgalma pótolni fogja. Alább közöljük a vörheny járványról szóló teljes kimutatást: A vörheny járvány keletkezésétől július 17-től november 1-éig: 2 férfi, 5 nő 164 gyermek: Összesen 171, gyógyult 1 férfi, 3 nő, 100 gyermek összesen: 104. Meghalt 1 nő, 36 gyermek, összesen: 37. Apólas alatt 1 férfi, 1 nő, 28 gyermek, összesen: 30 beteg.

Időjárás. Ugyancsak furcsa idöket élünk, máról holnapra hirtelen változik az időjárás. Októberben tél volt, utána szép meleg idő, most meg ismét hirtelen, hideg a vasárnapról hétfőre való éjjel ismét nagy havazás, úgy hogy november elején egészen téli képet mutat a föld. Boldogok kiknek elegendő fűzelő anyaguk van, az előrelátható hosszú kemény télre, ámbar mintha csak hallanám, hogy mondják az idegenek: boldog salgótarjának, van ott szén elég, jut nekik bőven, nem kell nekik félniök a szigorú téltől. No ja hiszen van itt szén elég, csak hogy kinek, nekünk ugyan nem, megdrágult minden, drága itt a szén is, de hiába sóhajtottunk fűteni muszáj.

Lopás. Botos Gyula és Géza testvérek, törincsi lakosok és cigányoknak az inaszi bányatelepen egy nagy 106 kgr. súlyú vasfazék tetszett meg, melyet sikerült is ellopnok, de rendőrségünk elfogta őket. Bizonyára nekik kellett visszavinni a nehéz fazekat. Ami nehezebben eshetett nekik, mint elvinni.

— **A fürdőszoba adóköteles lakrész.** Ezt mondta ki 27067/1907 P. számú ítéletével a közigazgatási bíróság. Az indokolás szerint az 1868. XXII. t. c. 8. §-a alapján, a tényleg ki nem bérelt lakrészek házosztályadó alá esnek, mely adó abban az osztályban, melybe az illető község, a törvény 10. §-a szerint tartozik, a lakrészeknek száma alapján vetetik ki (9. §): osztályozás alá, a házadóra vonatkozó törvények és szabályok 51. §-a értelmében, csak lakházak és lakrészek esnek; és az 52. §-a szerint csak szobák, boltok és mézárások vétetnek; szobáknál pedig tekintetnek azok a helyiségek, melyek valósággal lakásul szolgálnak, vagy lakásnak szánvák és arra alkalmasak, tekintet nélkül arra, hogy mikor és meddig és tekintet nélkül a módra, mely szerint használatnak. Ellenben a konyhák, pincék, padlások, — a padlásszobákat kivéve — falkon az ugynevezett pitvarok, melyek szobába vagy konyhába járásul használatnak; továbbá árdhelyek, eseségek, istállók, műhelyek az osztályozásnál lakrészekül nem vétetnek. Minthogy az nem lehet kétséges, hogy a lakóházakban levő egyes lakásokba tartozó fürdőszobák a szigoruan értelmezendő ezek közé a kivételek közé nem tartoznak; ennél fogva azok, mint lakóháznak szoba elnevezés alatt jelentkező s többé-kevésbé az emberi kényelmi igények kielégítésére szolgáló butordarabok elhelyezésére és tartására is használt részei, de még azért is, mert azok időleges tartózkodásra, lakásra szánvák és erre alkalmasak is, másnak, mint adóköteles lakrészeknek nem minősíthetők.

Salgótarján menhelye! Balázs Mihály 42 éves somoskújfalu illetőségű egyént rendőrségünk aiva találta. Bizony nagy baj a szegény elázott emberekre az erős tél. Jobb menhely hiányában föl-fölkeresik egyik-másik hámu lerakódóhelyet, ahol melegséget talál-

nak. Megtörténik azután, hogy meg is sülnék. Tudniukkal ezekéit rendszeresen gondoskodott a szegény páriákról; befűtve egy helyiségét a börtönnek nehogy a szabadba keljen kiszorulniök éjjelre a hamu lerakódó helyekre. Mi lehet az oka annak, hogy most már nem kapnak helyet e szerencsétlen emberek a börtönben?

Talált hulla. Linger Ferenc helybeli 46 éves napszámot f. hó 7-én a lóvágóhid mellett halva találták. Szivszélhűdés ölte meg.

Tanítói nyugdíjazás. Gazdik József kalondai róm. kath. elemi iskolai tanítót a vall. közokt. miniszter a f. évi november hó 1-től kezdődő hatálylyal nyugdíjazta.

Huba vezér sírja. A Sajóvígygyról kapjuk a hírt, hogy a nevezetes méhii dombot végre ássák és keresnek ott valamit a föld gyomrában. Már régen foglalkoznak a régészek azzal a gondolattal, hogy a síkon e domb nem magától képződött, hanem azt mesterségesen emberi kéz hordotta össze. Amint értesülünk, a fűvárosi régészek Huba vezér sírját vélik ottan fellelni és e célból már napok óta ásattják. 5 méter hosszú és 4 méter széles gödröt nyitottak már a fekete földben és 3 méteren aluli mélységben már tényleg oly anyagzerű réteget, illetve építményt találtak, mely a régi vezérkorbéli sírokra emlékeztet. Valóban érdekes és gazdag lelet lenne, ha a régészek sejtelve megvalósulna és Huba vezér sírjára találnak.

— **Az élesztőhamisítás kérdéséhez.** Már évek óta hangsúlyozzák, hogy az élesztőnek keményítővel való nagymértékű hamisítását meggátolni feltétlenül szükséges. E kérdés szabályozása most aktualissá válik, amennyiben a szeszadótörvény 51. §-a e szabályzat elő is írja. Az élesztő mint mezőgazdasági ipari termék ellenőrzés szempontjából az 1895. évi XLVI. t. c. rendelkezése alá tartozik. A kérdés megoldása azonban az osztrákoktól függ és a szeszadótörvény végleges végrehajtási utasításának megállapításakor, úgy látszik, az osztrákokkal e kérdésben nehézségek fognak felmerülni, mert Ausztriában az élesztőnek keményítővel való keverése kérdésében még a szakkörök sincsennek kellőképen tájékozódva. Odaát is az élesztőgyárosok a keményítővel való keverés betiltása mellett foglaltak állást, míg a burgonyakeményítő gyárosok — épen úgy mint nálunk — a keményítőhozzáadás eltiltása ellen ágálnak. A kérdés helyes megoldását újabban az osztrák egészségügyi tanács egy véleménye is megnehezíti, mely vélemény szerint a keményítőhozzáadás egészségügyi szempontból aggodalomra ad okot. A burgonyakeményítő gyárosok ezt a szakvéleményt kifogásolják és hangsúlyozzák, hogy a burgonyakeményítőtápszer lévén, mely a legizletesebb és legfinomabb sűtemények készítéséhez is kevertetik és egészségügyi szempontból schasem kifogásoltatott, egy másik élelmiszerhez való hozzákeverése tehát szintén nem adhat aggodalomra okot. Az agitáció folytán az érdekelt miniszteriumok megegyeztek abban, hogy az osztrák egészségügyi tanácsot új szakvélemény adására szólítják fel, és ha ez megmaradna eddigi álláspontja mellett, akkor a keverési tilalmat kibocsájtják, ellenkező esetben pedig csak bizonyos korlátok közé fogják sorítani az élesztőnek burgonyakeményítővel való keverést.

Kereskedőinkhez és iparosainkhoz! Közeledik a karácsony és újév ünnepe. Mindkét ünnepet óhajva várják; egy a kereskedők, mint az iparosok, mert ezek forgalma

mindig számottevő. Tudjuk azonban azt is, hogy mennyire nagy a kereskedőknek mint az iparosnak üzlete érdekében reklámra van szüksége. A reklám az üzlet lelke. Mindenképpen kelendő, csak jó reklámot csapjunk neki. A közeledő ünnepekre ajánljuk e célból lapunkat, mely 300 példányban jelenik meg, s hirdetéseket a legolcsóbb árban számítunk. Lapunk előfizetői és többszöri hirdetői azonkívül árengedményben részesülnek.

Köszönet nyilvánítás!

Fogadják ez uton is hálás köszönetünket mindazok, kik felejtethetetlen jó anyánk elhalálása alkalmából — jóleső részvétük nyilvánítása és a boldogult temetésén való megjelenésük által — mely fájdalommat enyhíteni kegyesek voltak.

Salgótarján, acságyár, 1908. nov. 4-én.

Porcsik György és neje.

1134/1908. vhtó szám.

Árverési hirdetmény.

Allulirott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1908. évi Sp. 546/3 számú végzése következtében Frank Dezso salgótarjáni ügyvéd által képviselt Laufer Testvérek javára 196 kor. 53 f. s jár. erejéig 1908. évi szeptember hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt 630 koronára becsült szobabutorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1908. évi V. 782/2 számú végzése folytán 196 kor. 53 áll. tőkekövetelés, ennek 1908. évi július hó 18. napjától járó 5% kamatai eddig összesen 66 k. 60 f.-ben biróilag megállapított költségek erejéig, Salgótarjánban az alperesnek a karacsajjai uton lévő lakásán 1908. évi november 14 napján d. előtt 10 órája határidővel kielégítetik és ahhoz a venni szándékosok ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az előírt ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Salgótarján 1908. évi nov. 5 n.

Krudli kir. bir. végrehajtó.

1270/1908. vhtó szám.

Árverési hirdetmény.

Allulirott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényesbírósnak 1908. évi 8954. számú végzése következtében Dr. Katona László budapesti ügyvéd által képviselt Stosincs Károly javára 41 k. 10 f. s jár. erejéig 1908. évi asept. hó 18 n. foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 2520. kor.-ra becsült követendő ingóságok, u. m. temetkezési kocsik, árúk nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1908. V. 778/2 számú végzése folytán 41 kor. 10 áll. tőkekövetelés, ennek 1907. évi november hó 30. napjától járó 6% kamatai, %/100 és eddig összesen 28 k. 20 f.-ben biróilag már megállapított költségek ere-

jéig, Salgótarjában alpereseknek a 209/c házas. a levő üzletében 1908. évi december hó 3-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Salgótarján, 1908. évi nov. 8-án.

Krúdy Dezső, kir. bír. végrehajtó

1315/1908. vhtó szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bndapesti VI. ker. kir. törvényszéknek 1908. évi okt. hó 16 n. foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 717 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m. szobabatorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíró 1908. évi V. 874/2 számú végzése folytán 41 k. 10 f. tőkekövetelés, ennek 1907. évi dec. hó 26 napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 37 kor. 3 f.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig Mátraszelen, alperesnek a fűtécán levő lakásán és üzletében 1908. évi december hó 2. napjának d. u. 3 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin-

tett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Salgótarján, 1908. nov. 8-án.

Krúdy Dezső kir. bír. végrehajtó.

Thillnél

Rákóczy vendéglőben

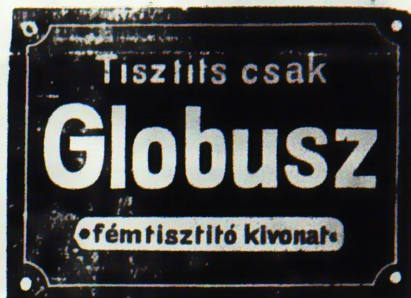
14-én és 15-én

szombat és vasárnap este

DISZNÓTOR

Kitűnő gyöngyösi ujjbor

30 kr.

Egy jó házból való fiú
tanulóul felvétetik
a **BOROS** nyomdában.

Hirdetések felvétetnek
a kiadóhivatalban.

HOCHHAUSER KÁROLY

butor raktára

épület és butor asztalos
SALGÓTARJÁN.

Bátorkodom a n. é. közönségnek becses tudomására adni, hogy Breuer Fülöp 25 év óta fennálló **butor üzletét** átvettem és azt a mai kornak minden tekintetben megfelelően rendeztem be, úgy hogy a legkényesebb igényeket is kielégíthetem.

Raktáron tartok saját készítményű Barock, Gót, Reneszánsz és Szesesső butorokból ebédülő, háló, előszoba és irodai berendezéseket nagy választékban, továbbá szőnyeg, szövet és bőrdíványokat, valamint réz és vas-butorokat, konyhaberendezéseket, sodrony ágybetéteket és matracokat.

A nálam beszerzett butorokért jótállást vállalok és minden előforduló hibát díjmentesen javítok.

Azon reményben, hogy a n. é. vásárló közönség törekvésemet máltányolni fogja, előre is ígérem, hogy minden törekvésem az lesz, hogy szolid és pontos kiszolgálás által teljes bizalmukat megnyerjem.

Javítások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Teljes tisztelettel

Hochhauser Károly,
épület és butor asztalos.

MELLER L. EGYED

Budapest, IX., Lónyai-utca 7. sz.

Telefon-Interurban 46-31.

Mielőtti személy-, jel-
zálog- vagy építési

kölcsön

iránt intőzkednék,
hőzjen állítlanul
prospektust.